

bestyrelsen og Valglisteførerne alle sammen ere komne derop, og det er ved Valglisteførernes samstemmende Vidnesbyrd godtgjort, at de ere komne derop klatvis, og at det har været lang Tid, førend de vare samlede. Saaledes kan det lidt nytte, at den højtærede Provst har været paa Torvet, medens Afstemningen varede, naar han skal vidne om noget, der fandt Sted, inden Afstemningen begyndte, ja før den samlede Valgbestyrelse var kommen op paa Tribunen, i det Øjeblik da Borgmesteren selv kom op paa Tribunen, og alle de andre i en lang Hale fulgte efter. Han hørte altsaa „samtlige Borgmesterens Henvendelser til Forsamlingen, ogsaa de første“. Her vilde jeg nu gerne spørge Provst Sørensen — ja, det kan jeg jo desværre ikke her, men hvis jeg var Forhørsdommer —, hvoraf han ved, at det var de første Henvendelser, thi naar han ikke kan sige, at han har hængt ved Borgmesteren hele Dagen, kan han umulig vide, at det var de første Henvendelser, der fandt. Det Vidnesbyrd lægger jeg derfor ikke nogen Bægt paa. Naar en Mand siger, at han har hørt de første Udtalelser, og han ikke samtidig oplyser, paa hvilket Tidspunkt han har haft Lejlighed til at høre paa Udtalelserne, kan Erklæringen ikke have nogen Betydning. Det Tidspunkt, som han selv anfører, nemlig: medens Afstemningen paa Tribunen varede, ligger i Tiden langt bag efter det Tidspunkt, som interesserer os i Øjeblikket med Hensyn til Afgørelsen af Valget, og jeg synes derfor ikke, at dette Vidnesbyrd er meget værd. — Det næste Vidne, som det ærede Mindretal drager frem i Betænkningen, Tillæg B., Sp. 1263, er Gaardejer Peder Poulsen af Staarup. Han forklarer, „at han var til Stede paa Torvet, da Valgbestyrelsen fra Raadstuen begav sig op paa Tribunen, og hørte Borgmesteren opfordre de Vælgere, der endnu ikke havde stemt, til at komme op og afgive Stemme, uden at der ved den Lejlighed blev sat nogen Tidfrist“. Det hænger saaledes sammen, at der er en Mængde Mennesker, som have hørt — de Vidner, som Flertallet paabe- raaber sig have hørt det — at bag efter, at der var sat en Tidfrist, har Borgmesteren mindst to, maaske tre Gange været fremme paa Tribunen og sagt, at de Vælgere, som ikke havde stemt, maatte komme nu. Det, at Vidnet ikke har hørt, at der blev sat nogen Tidfrist her, udelukker altsaa ikke, at der er sat en Tidfrist forud for det Tidspunkt. Jeg ved ikke, hvad Mindretallet lover sig af en Mand, som siger, at han var til Stede paa Torvet, da Valgbestyrelsen begav sig op paa Tribunen, da det jo ikke er Valg-

bestyrelsen, men Borgmesteren, der har givet en Tidfrist, og det er godtgjort, at Borgmesteren kom før Valgbestyrelsen. Dette Vidne er altsaa aldeles værdiløst — det være sagt uden personlig Forklejnelse for Manden selvfølgelig. — Det næste Vidne er Gaardejer Christian Jensen af Staarup. Han forklarer ogsaa, at han ikke har hørt nogen Tidfrist, men, siger han saa: „Tribunen var, den Gang Borgmesteren traadte frem, fuld af Mennesker“. Ja, var den den Gang fuld af Mennesker, kunne vi heller ikke bruge dette Vidne, thi vi have mangfoldige Vidneforklaringer for, at der kun var saa, nogle sige 8, andre 10, andre 20 Mennesker paa den store Tribune, altsaa ganske saa, da Borgmesteren kom derop. Naar nu altsaa Vidnet siger, at han er „sikker paa, at dersom der var sat en Frist for denne Afstemning, maatte han have hørt det og lagt Mærke dertil“, og han samtidig taler om det Tidspunkt, da Tribunen var fuld af Mennesker, kunne vi ikke bruge denne Mand. Vi gaa derefter over til Vidnet nederst Sp. 1263: Gartner Karl Mittelsen af Illerup; han gik „tæt hen til Tribunen og saa Valgbestyrelsen komme op paa denne,“ og saa vidner han om, at Borgmesteren sendte Bud efter Søren R. Jensen, et Medlem af Valgbestyrelsen, som kom for sent, og først efter at denne var kommen, traadte Borgmesteren frem, og han gav ikke nogen Tidfrist. Men dette Vidne har altsaa heller ikke været i rette Tid oppe ved Tribunen. Han kom hen til Tribunen paa et Tidspunkt, da Valgbestyrelsen kom op paa denne, han er altsaa aldeles værdiløs, thi for at vidne om det Faktum, som interesserer os her, maatte han kunne vidne om det Tidspunkt, da Borgmesteren kom op paa Tribunen, og det ligger forud for Valgbestyrelsens Ankomst, det er klart bevist. — Det næste Vidne, som Mindretallet beraaber sig paa, er Værtshusholder S. Pedersen af Standerborg. Han har hørt „Borgmesterens første Udtalelse.“ Det er det samme, som med Provsten, de have begge hørt den „første“ Udtalelse. Jeg vil her spørge det ærede Mindretal: Hvorfor vil det paabe- raabe sig den Mand, naar det ikke leverer noget Bevis for, at han har hørt Borgmesteren hele Tiden. Altsaa, naar Vidnet siger, at han har hørt den første Udtalelse, er det ganske værdiløst. Jeg vil minde om en Omstændighed med Hensyn til Ord som „hurtigt“ og „først“. Det er Begreber, som ere undergaaede visse Modifikationer ligesom Ordet „straks“. Vi vide jo fra vor politiske Praksis, at Ordet „straks“ har kunnet betyde mange Maanedes, og vi